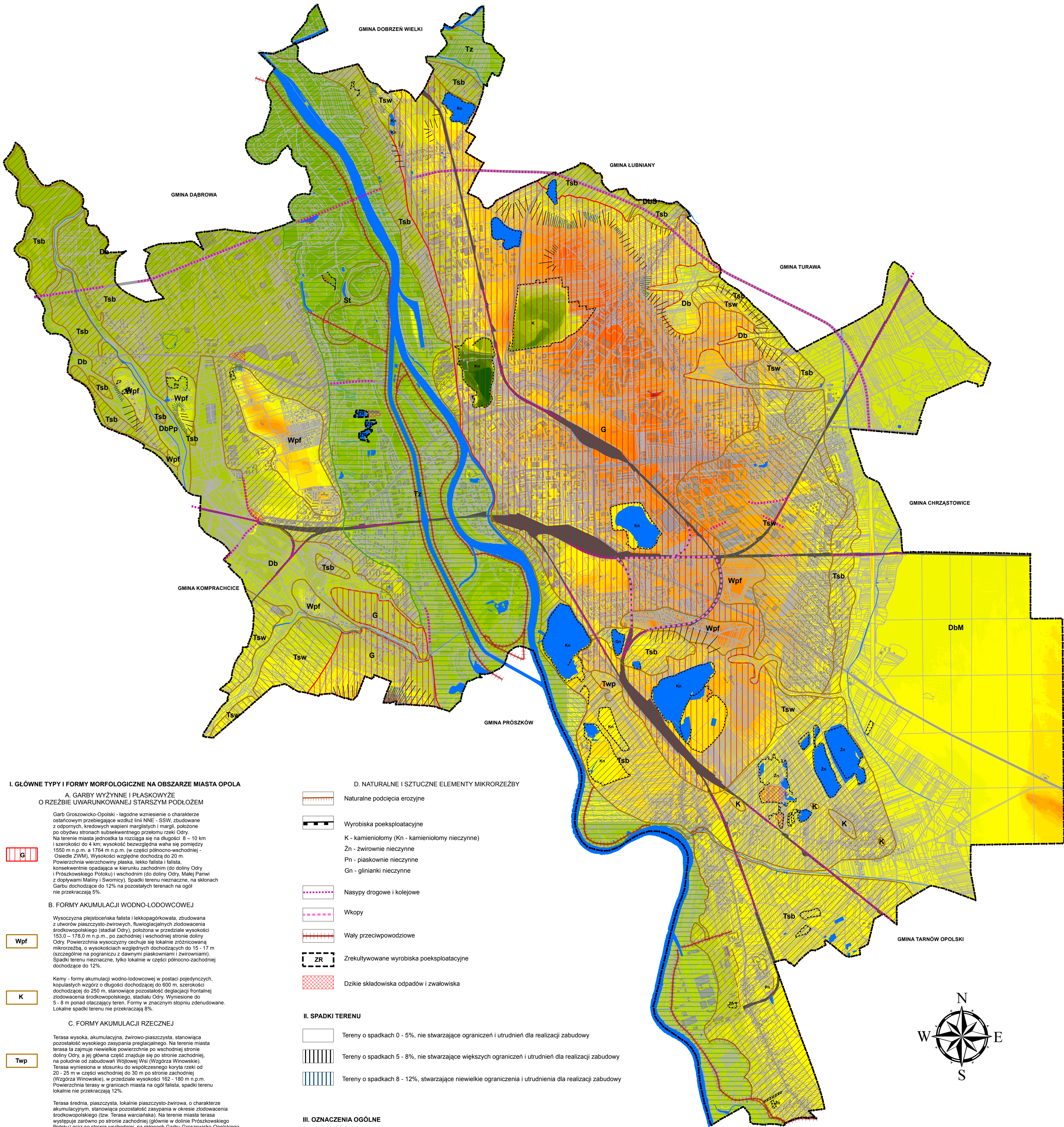

MAPA RZEŻBY TERENU

skala 1:20 000

I. GŁÓWNE TYPIY I FORMY MORFOLOGICZNE NA OBSZARZE MIASTA OPOLA

A. GARBY WYŻYNNY I PŁASKOWYZE
ORZĘBIE UWARUNKOWANEJ STARSZYM PODŁOŻEM

Garb Grodzicko-Opolski - łagodne wzniesienie o charakterze ostańcowym przebiegające wzdłuż linii NNE - SSW, zbudowane z odpornych, kredowych wapieni marglistych i margli, położone po obydwu stronach subsekwentnego przebiegu rzeki Odry. Na terenie miasta jednostka ta rozciąga się na długości 8 - 10 km i szerokości do 4 km, wysokość bezwzględna waha się pomiędzy 1550 m n.p.m. a 1754 m n.p.m. (w części północno-wschodniej - Osiedle ZWM). Wysokości względne dochodzą do 20 m. Powierzchnia wierzchołowa płaska, lekko falista i falista, konsekwentnie opadająca w kierunku zachodnim (do doliny Odry i Próżkowskiego Potoku) i wschodnim (do doliny Odry, Małej Panwi z dopływami Maliny i Swornicy). Spadki terenu nieznaczne, na skrajach Garbu dochodzące do 12% na pozostałych terenach na ogół nie przekraczają 5%.

B. FORMY AKUMULACJI WODNO-ŁODOWCOWEJ

Wysoczyzna plejstocenska falista i lekkoogórkowata, zbudowana z utworów piaszczysto-zwirowych, fluwioglacjalnych zlodowacenia środkowopolskiego (staład Odry), położona w przedziale wysokości 153,0 - 175,0 m n.p.m., po zachodniej i wschodniej stronie doliny Odry. Powierzchnia wysoczyzny cechuje się lokalnie zróżnicowaną mikrorzeźbą, o wysokościach względnych dochodzących do 15 - 17 m (szczególnie na granicy z dawnymi płaskowinami i zwirami). Spadki terenu nieznaczne, tylko lokalnie w części północno-zachodniej dochodzące do 12%.

Kerry - formy akumulacji wodo-łodowcowej w postaci pojedynczych, kopulastych wzniesień o długości dochodzącej do 600 m, szerokości dochodzącej do 250 m, stanowiące pozostałość deglacjacji frontowej zlodowacenia środkowopolskiego, staład Odry. Wzniesione do 5 - 6 m ponad otaczający teren. Formy w znacznym stopniu zdenurowane. Lokalne spadki terenu nie przekraczają 8%.

C. FORMY AKUMULACJI RZECZNEJ

Terasa wysoka, akumulacyjna, zwirowo-piaszczysta, stanowiąca pozostałość wysokiego zasypania przegłazającego. Na terenie miasta terasa ta zajmuje niewielką powierzchnię po wschodniej stronie doliny Odry, a jej główna część znajduje się po stronie zachodniej, na południe od zabudowań Wólki Wsi (Wzgórze Winnikowe). Terasa wzniesiona w stosunku do współczesnej koryta rzeki od 20 - 25 m w część wschodnią do 30 m po stronie zachodniej (Wzgórze Winnikowe), w przedziale wysokości 162 - 180 m n.p.m. Powierzchnia teras w granicach miasta na ogół falista, spadki terenu lokalnie nie przekraczają 12%.

Terasa średnia, piaszczysta, lokalnie piaszczysto-zwirowa, o charakterze akumulacyjnym, stanowiąca pozostałość zasypania w okresie zlodowacenia środkowopolskiego (zw. Terasa wapieni). Na terenie miasta terasa występuje zarówno po stronie zachodniej (głównie w dolinie Próżkowskiego Potoku) oraz po stronie wschodniej, na skrajach Garbu Grodzicko-Opolskiego, opadającego w kierunku wschodniej doliny Małej Panwi z dopływami Maliny i Swornicy. Terasa wzniesiona 10 - 12 m ponad dno współczesnych dolin, w przedziale wysokości 153,0 - 160,0 m n.p.m., stanowi łagodne przejście pomiędzy Garbem a terasą średnią, erozyjno-akumulacyjną, bałtycką. Terasa w znacznym stopniu zdeformowana przez procesy denudacyjne, słabo zaznaczająca się w dotychczasowej morfologii terenu (dotychczas jej przebiegu dokonano przy współudziale analiz materiałów archiwalnych). Powierzchnia terenu płaska lub lekko falista, o wysokościach względnych nie przekraczających 2 - 5 m, spadki terenu w przedziale 0 do 8%.

Terasa średnia, piaszczysto-zwirowa, erozyjno-akumulacyjna, stanowiąca pozostałość zasypania w okresie zlodowacenia północnopolskiego (zw. terasa bałtycka). Na terenie miasta terasa zajmuje znaczne powierzchnie zarówno po stronie zachodniej (pomiędzy współczesną doliną Odry a doliną Próżkowskiego Potoku) oraz po stronie wschodniej, pomiędzy skrajami Garbu Grodzicko-Opolskiego, a terasami zalewowymi współczesnej doliny Małej Panwi z dopływami Maliny i Swornicy. Terasa wzniesiona 5 - 7 m ponad średni poziom wody w rzece, w przedziale wysokości 153,0 - 160,0 m n.p.m. Powierzchnia teras płaska lub nieznacznie zalewowana, konsekwentnie obniżająca się w kierunku północnym. Lokalne deniwelacje nie przekraczają 1 - 2 m, spadki terenu w przedziale do 2 %. Powierzchnia teras porożniona jest siecią nieregularnych, meandrujących i bifurkujących dolinek naturalnych i sztucznych cieków wodnych.

Holocenska terasa zalewowa rzeki Odry i Małej Panwi, zbudowana z piasków i żwirów, przykrytych na powierzchni miedzą rzeczna. Obszar zajęty przez terasę wyznacza zalegająca współczesna dolina, która na obszarze Opola jest wyraźnie asymetryczna - w części zachodniej jej szerokość dochodzi do 2 km, w części wschodniej zajmuje wąski pas terenu, przylegający bezpośrednio do koryta rzeki. W dnie doliny wyróżnia się 3 poziomy teras holocenskich, wznoszących się od 1 m (niższa terasa zalewowa), poprzez wyższą terasę zalewową (wzniesioną do 2 m) do 4 m (terasa wyższa, uprawowa) ponad średni poziom wody w rzekach. Przebieg teras z uwagi na zaleganie pokryw miedowej jest zamaskowany i trudno identyfikowalny w terenie. Powierzchnia teras płaska lub lekko falista, po stronie wschodniej rozczłonkowana starorzeczami (na południe od obwodnicy północnej oraz w rejonie wału poprzecznego i przevalu przysięgi podu Opole - Dąbrowka). Występująca w części północnej współczesna dolina Małej Panwi zajęta jest przez teras zalewowy, wzniesiony 2 - 3 m ponad poziom wody w rzece.

Starorzecza - formy wklęsłe, występujące w obrębie teras zalewowych rzeki Odry, stanowiące pozostałości odciętych zakol i rzecznych Odry, w jej wczesnym stadium rozwoju. Formy osiągające do 200 m szerokości i wcięcie w stosunku do otaczającego terenu na głębokość do 2 m. Dno starorzeczy na ogół podmokłe lub częściowo zajęte przez niewielkie zbiorniki wodne.

Doliny mniejszych rzek (Swornicy - Ds, Maliny - DbM, Próżkowskiego Potoku - DbP) oraz ich dopływów. Na ogół formy płaskodenne, o prostoliniowym przebiegu i zróżnicowanych szerokościach (w przypadku Próżkowskiego Potoku dochodzących do 1500 m, w przypadku Swornicy i Maliny do ok. 700 m), wykorzystujące w swoim przebiegu dawne pradoliny rzeczne z okresu zlodowacenia środkowopolskiego (Próżkowskiego Potoku) i północnopolskiego (Malina, Swornica). Deniwelacja terenu w obrębie dolinek nieznaczna, nie przekraczająca kilku metrów. W strefach kontaktowych z terasą bałtycką i wychodniami kredowymi Garbu Grodzicko-Opolskiego występują lokalne wysiłki krawędzie erozyjne. Dolni dopływy bocznych rozciągające Garb Grodzicko-Opolski mają profil V - kształtny, wcięty do 5 m w otaczającą powierzchnię.

D. NATURALNE I SZTUCZNE ELEMENTY MIKROREZBY

- Naturalne podcięcia erozyjne
- Wyrobiska poeksploatacyjne
- K - kamieniołomy (Kn - kamieniołomy nieczynne)
- Zn - zwirownie nieczynne
- Pn - płaskowiny nieczynne
- Gn - gliniaki nieczynne
- Nasypy drogowe i kolejowe
- Wkopy
- Wały przeciwpowodziowe
- Zrekultywowane wyrobiska poeksploatacyjne
- Dziki składowiska odpadów i zwalowiska

II. SPADKI TERENU

- Tereny o spadkach 0 - 5%, nie stwarzające ograniczeń i utrudnień dla realizacji zabudowy
- Tereny o spadkach 5 - 8%, nie stwarzające większych ograniczeń i utrudnień dla realizacji zabudowy
- Tereny o spadkach 8 - 12%, stwarzające niewielkie ograniczenia i utrudnienia dla realizacji zabudowy

III. OZNACZENIA OGÓLNE

- Granica opracowania
- Wody płynące
- Wody stojące
- Tereny podmokłe
- Główne ciągi komunikacji drogowej
- Główne ciągi komunikacji kolejowej

IV. HIPSOMETRIA TERENU - WYSOKOŚĆ NAD POZIOMEM MORZA

136 - 138	154 - 156	172 - 174
138 - 140	156 - 158	174 - 176
140 - 142	158 - 160	176 - 178
142 - 144	160 - 162	178 - 180
144 - 146	162 - 164	180 - 182
146 - 148	164 - 166	182 - 184
148 - 150	166 - 168	186 - 188
150 - 152	168 - 170	188 - 190
152 - 154	170 - 172	